

Underbilag 1 til bilag 2Det veterinære sundhedsråd.

Den 15. september 1942.

Til ministeriet for landbrug og fiskeri.

Ved hoslagt at tilbagesende den med ministeriets skrivelse af 14. juli d. å. (V. 1942 nr. 251¹⁴) hertil påny til udtalelse fremsendte sag vedrørende det af folketingsmændene Frits Clausen og Aage Henriksen i folketinget fremsatte forslag til lov om tillæg til lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr skal rådet udtale følgende:

Fra veterinær side herhjemme er man gennem en årrække gået stærkt ind for, at affivning af slagtedyrr skal indledes med bedøvning (pandeslag, skydning eller elektrisk bedøvning). For hestes og kvægs vedkommende (med undtagelse af dyr som schächtes) gennemføres dette såvidt vides overalt i landet. For svins vedkommende har der som bekendt været arbejdet i høj grad for indførelse af elektrisk bedøvning. Rådet kan i denne henseende henvise til rådets skrivelse af 26. marts 1936 til ministeriet for landbrug og fiskeri (j. nr. 393). For fjerkræs vedkommende er det som bekendt ved bekendtgørelse nr. 34 af 9. februar 1940 om udførsel af slagtet fjerkræ og heraf tilvirket konserves i § 6, stk. 1, fastsat, at slagtingen altid skal indledes med bedøvning.

Overfor betragtninger, som søger at påvise, at affivning ved blodudtømning uden forudgående bedøvning skulle være forsvarligt, hvad der fra schächtningsmetodens forsvarere stærkt fremhæves for denne metodes vedkommende og af forslagsstillerne til nærværende lovforslag indirekte hævdes ved kun at medtage kvæg, men ikke svin og fjerkræ under forbudet, må rådet henvise til, at spørgsmålet om, hvorvidt dyrene lider meget eller lidt derved, næppe lader sig besvare med sikkerhed, men det må synes indlysende, at en affivningsmetode, hvorved dyret bedøves inden blodudtømningen, under alle omstændigheder må anses for at være den metode, som frembyder størst sikkerhed for, at der ikke tilføjes dyret unødigt lidelse. Selvom dette er rådets principielle indstilling til slagtningsspørgsmålet, må der dog ikke deraf drages den slutning, at rådet ønsker at betegne de herhjemme for tiden anvendte almindelige slagtemetoder uden bedøvning — når slagting iøvrigt foretages af fagfolk på korrekt måde — som dyrplageri, idet det er uundgåeligt at måtte arbejde med en vis tolerancemargin i dette forhold.

Hvad angår det i de til lovforslaget knyttede bemærkninger i sidste stykke anførte, hvorefter bestemmelsen i punkt e kun er nødvendig med hensyn til hornkvæg, men ikke forsåvidt angår svin og fugle, skal bemærkes, at rådet ikke kan tiltræde den anførte begrundelse og i det hele ikke kan tiltræde, at der gøres forskel på de forskellige slagtedyrr.

Der vil derfor efter rådets mening ikke være nogen som helst anledning til at gennemføre forslaget om schächtning, medmindre det samtidig forbydes at slagte svin og andre dyr uden bedøvning.

Mod det i forslagets § 1, punkt f, foreslåede har rådet intet at indvende. Man skal for fjerkræs vedkommende gøre opmærksom på, at der som bekendt allerede i fornævnte bekendtgørelse om udførsel af slagtet fjerkræ m. m. i § 6, stk. 2, findes en dertil sigtende bestemmelse, idet det er påbudt, at plukning af fjerkræ først må påbegyndes efter fuldstændig blodudtømning, og efter at alle bevægelser er ophørt.

P. R. V.

Gerh. Petersen.